

A Grècia, les refugiades mantenen la dignitat als campaments

Escrit per Siscu Baiges Planas i Judit Aranda. Text i Fotos Sicom / La Independent
dijous, 12 de maig de 2016 16:18

Anna Palou, de 'Stop Mare Mortum'

Cada cop són més les accions que s'organitzen a les ciutats europees de rebuig de la política de la Unió envers els refugiats.

Els testimonis, aquests dies, dels activistes que s'han desplaçat, sobretot a Grècia, posen en evidència una política tant injusta com mancada d'humanitat i respecte per la dignitat de les refugiades i els refugiats.

Una d'aquestes activistes és Anna Palou, membre de Stop Mare Mortum, que divendres 8 de maig ha tornat a Grècia, on ja hi va ser setmanes enrere.

A Grècia, les refugiades mantenen la dignitat als campaments

Escrit per Siscu Baiges Planas i Judit Aranda. Text i Fotos Sicom / La Independent
dijous, 12 de maig de 2016 16:18

Quan vas ser a Grècia per primer cop i perquè?

Hi vam anar un grup de set persones de 'Stop Mare Mortum' a mitjans de gener. Primer vam anar a l'illa de Lesbos. Fa un mes vam anar a Idomeni. Ara hi tornem.

Les coses han canviat molt des de la teva primera estada a Lesbos i Idomeni? A Lesbos sembla que hi arriben menys refugiats per mar, tot i que hi ha informacions contradictòries...

Continua arribant gent malgrat els acords de la Unió Europea. N'arriba menys. Els posen més impediments per accedir. Sí que hi ha algunes barques que són rescatades per entitats o ONGs com 'Proactiva Open Arms', però moltes són interceptades per l'OTAN, Frontex o la guàrdia costanera grega. Si les troben en aigües turques les tornen cap a Turquia. Si estan en aigües gregues, traslladen les persones fins la costa grega i el camp de Moria, que abans era un camp de registre i ara és un camp de detenció.

Què teniu previst fer a Idomeni?

Hi anem per continuar veient quines són les entitats que treballen sobre el terreny, quins canvis s'han produït aquests darrers mesos... Estem en una situació en què ni la Unió Europea, ni els estats, ni Grècia saben com gestionar. Està canviant constantment.

A Grècia, les refugiades mantenen la dignitat als campaments

Escrit per Siscu Baiges Planas i Judit Aranda. Text i Fotos Sicom / La Independent
dijous, 12 de maig de 2016 16:18

Veiem que la gent continuada estancada al camp d'Idomeni, que no és ni un camp sinó un assentament espontani. És un dels molts llocs on hi ha persones possibles sol·licitants d'asil a tot Grècia. A Grècia hi ha més de cinquanta mil persones que estan esperant per creuar aquesta frontera.

Per tant, anem a veure com està la feina al terreny, quines són les entitats que hi estan treballant, que això va variant molt i traslladar aquesta informació aquí per continuar fent la feina de sensibilització, mobilització i incidència política que és la nostra tasca.

A Grècia, les refugiades mantenen la dignitat als campaments

Escrit per Siscu Baiges Planas i Judit Aranda. Text i Fotos Sicom / La Independent
dijous, 12 de maig de 2016 16:18

Entens que la problemàtica de les dones refugiades està invisibilitzada als mitjans? Que no se les té prou en compte?

És veritat que les dones, no només en la situació actual de les refugiades a Grècia, són invisibilitzades als conflictes, tot i que tenen un paper molt important, que normalment és el de la resistència i mantenir la unitat familiar quan moltes vegades el marit ha d'anar a combatre o és perseguit políticament. Les dones han de seguir amb la família i ho fan amb la poca visibilitat que els dona la societat i els propis mitjans.

A l'assentament d'Idomeni passa això. Aquesta crisi humanitària es caracteritza pel trasllat en unitats familiars i no tant en el desplaçament d'una persona i la reunificació familiar posterior, per tots els entrebancs que es posen a aquesta reunificació i accentuat pel conflicte de Síria.

Les dones mantenen la dignitat. No es poden permetre caure en l'alcoholisme, estar depressives, deixar-se... La seva forma de lluitar és arreglar la tenda, que estigui impecable, pentinar-se, maquillar-se, rentar la roba, tenir cura dels fills, fer el menjar com poden... mantenir els mínims de dignitat. Però també resisteixen de forma activa. Quan hi ha mobilitzacions també surten a tallar els carrers i fan la resistència. I es queixen quan els porten menjar en mal estat o els treuen l'assistència sanitària.

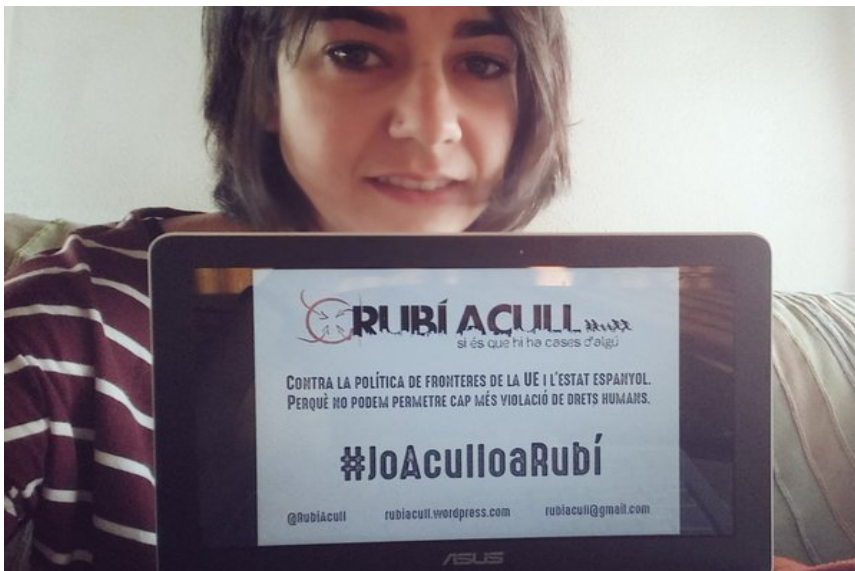
A assentaments com Idomeni hi ha molts nens i nenes

Les dones tenen el paper de mantenir la família. No es pot generalitzar, com a tot arreu, però els homes tendeixen més a marxar de la tenda, estar-se pel camp... Ens han explicat casos

A Grècia, les refugiades mantenen la dignitat als campaments

Escrit per Siscu Baiges Planas i Judit Aranda. Text i Fotos Sicom / La Independent
dijous, 12 de maig de 2016 16:18

d'alcoholisme, de depressió, que les dones no es poden permetre. S'encarreguen dels nens tant bé com poden. Hi ha famílies que poden tenir vuit membres, amb quatre o cinc fills. I elles estan al peu del canó, sense defallir.

‘Stop Mare Mortum’ convoca cada setmana una protesta a la porta de la delegació de la Comissió Europea i el Parlament Europeu a Barcelona per denunciar la seva política en la crisi dels refugiats. La darrera proposta que ha fet la Comissió és que els països paguin 250.000 euros per cada refugiat que es neguin a acollir. Què et semblen aquestes mesures?

Qui pren les decisions no és tant la Unió Europea o el Parlament europeu, com els caps d'Estat. De fet, el Parlament europeu s'ha posicionat diverses vegades a favor de vies segures d'accés al territori. Els caps d'Estat volen mantenir la seva sobirania i no volen que ningú per sobre els la prengui. Es demostra, un cop més, que la Unió Europea no és una unió política sinó econòmica o d'interessos particulars. Crec que aquestes sancions no s'acabaran aplicant perquè els estats no les acceptaran. Amençaran amb no aprovar tractats com el TTIP o posar d'altres barreres per tal de no pagar les sancions. Negociaran perquè no s'apliquin.

Els estats preferirien pagar abans que acceptar refugiats. De la mateixa manera que certs països prefereixen pagar a d'altres països per poder emetre més gasos contaminants a l'atmosfera.

No són mesures que puguin fer pressió sobre els estats. En definitiva es tracta de voluntat política. No hem de caure en l'error de mercantilitzar els drets humans. El dret a l'asil és un dret reconegut a l'article 14 de la Carta dels Drets Humans. Per tant, és un dret que té cada persona, un dret humà que hem de garantir. La persona ha d'accedir a sol·licitar l'asil. Després hi ha la trampa, que és que els estats tenen l'última paraula per acceptar o no la sol·licitud d'asil.

Sempre hem de garantir que la persona pugui accedir-hi. Ara s'està vulnerant perquè la Unió Europea i els estats han decidit que no pot demanar l'asil fins que no trepitja el territori. Això vol dir que fins que no arribi a Espanya no pot demanar-hi l'asil. Però no els posem les facilitats perquè puguin accedir a l'asil des d'altres territoris.

A Grècia, les refugiades mantenen la dignitat als campaments

Escrit per Siscu Baiges Planas i Judit Aranda. Text i Fotos Sicom / La Independent
dijous, 12 de maig de 2016 16:18

Se'ls hi posa tota mena d'entrebancs

Podrien demanar l'asil en ambaixades als països d'origen o trànsit. A Síria no pot ser ara perquè està tancada l'ambaixada espanyola però es podria fer a Turquia. Però s'ha suprimit aquesta possibilitat.

Cal, doncs, continuar protestant cada dilluns davant la delegació de la Comissió Europea

Cal no defallir, clar, amb les cassolades, cada dilluns, a les 8 del vespre. Sobretot el dilluns 9 de maig, Dia d'Europa. És important ser-hi i dir que aquesta Europa no ens representa.